

DVOJE OBLIČIJ

T O N E S E L I Š K A R

*Zunaj na ulici je Božič. Sneg pada.
Cestne svetilke brle skozi pršečo megló,
v kavarni pa je toplo
in smo vsi zbrani, nikogar ne manjka.*

*Upokojeni profesor se je nagnil nad kavo,
učiteljica živo strmi v „Koprive“,
študent srdito piše opombe v „Ljubljanski Zvon“,
literat na čisto prepisuje svojo povest.*

*Vsi smo si znanci.
Mirno in tiho je, kakor v azilu za starce
in med nami se plazi čas
pohlepno nam sega v lase,
nam seda na rame
in črta gube v obraz.*

*Zunaj je sneg, brezposelni grizejo nohte
od silnega mraza,
žolč prekletstva je v njih, sovražijo nas.
Lopate rožljajo
in s krampi si kopljejo pot v pomlad!*

*Kako lepša je kletev teh bosih skitalcev
kot naše hrepenenje, pretkano s papirjem!*

*Sedimo v kavarni in se solzimo v toploti.
Kakor vžigalice smo, ki nas je nekdo
ugasle zavrgel.*